

Kamer der Volksvertegenwoordigers

Chambre des Représentants

16 JULI 1953.

WETSVOORSTEL

tot verlening van een pensioen aan gewezen burgemeesters en schepenen alsmede aan hun weduwen en wezen.

WETSVOORSTEL

tot verlening van wachtgeld of pensioen aan gewezen burgemeesters en schepenen, alsmede aan hun weduwen en wezen.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE VOOR
DE BINNENLANDSE ZAKEN (1), UITGEBRACHT
DOOR DE HEER LEFÈRE, F.

MEVROUWEN, MIJNE HEREN.

Wij hebben reeds verslag uitgebracht nopens de werkzaamheden van de subcommissie die door de Commissie voor de Binnenlandse Zaken werd belast met het onderzoek van de wetsvoorstellen Van der Schueren en Vercauteren.

Het zijn dit verslag en de ermee samengaannde tekst die de basis hebben gevormd van de besprekingen gevoerd in de schoot van uw Commissie.

La'en we er, bovendien, op wijzen dat het vraagstuk van de wedden van de burgemeesters en schepenen (art. 103 der Gemeentewet) behandeld wordt in het verslag van de heer De Cooman (*Stuk*, nr 686).

Wij mogen bevestigen dat door de overgrote meerderheid van uw Commissie het systeem uitgewerkt door de subcommissie volkomen goedgekeurd werd.

Derhalve menen wij het geraadzaam bij onderhavig verslag het verslag te voegen (zie bijlage) dat wij hebben opgesteld namens de subcommissie alsmede de wetteksten die werd uitgewerkt door de subcommissie met een paar wijzigingen, welke door uw Commissie werden aangebracht.

Na deze verwijzing kunnen wij ons beperken tot de weergave van de bijzondere opmerkingen die in de schoot van uw Commissie werden naar voren gebracht en welke hetzij afwijken van het systeem uitgewerkt door de subcommissie hetzij wijzigingen aanbrengen aan dit systeem.

(1) Samenstelling van de Commissie: de heer Philippart, voorzitter; de heren Bijmens, Develter, Hermans (Fernand), Kiebooms, Kofferschlager, Lefère, Mellaerts, Saint-Remy, Streel, Van Acker (Benoit), Vandenberghe (Omer), Van den Eynde. — Bonjean, Bracops, De Cooman, Demets, Demoitelle, Deruelles, Duret, Eekelers, Merlot. — Blum, Cooremans.

Zie:

120 (1950-1951) en 436 (1951-1952): Wetsvoorstellen.

16 JUILLET 1953.

PROPOSITION DE LOI

prévoyant une pension en faveur des anciens bourgmestres et échevins, ainsi que pour leurs veuves et orphelins.

PROPOSITION DE LOI

allouant un traitement d'attente ou une pension à d'anciens bourgmestres et échevins, ainsi qu'à leurs veuves et orphelins.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA
COMMISSION DE L'INTÉRIEUR (1),
PAR M. LEFÈRE, F.

MESDAMES, MESSIEURS.

Nous avons déjà fait rapport sur les travaux de la sous-commission chargée par la Commission de l'Intérieur de l'examen des propositions de loi Van der Schueren et Vercauteren.

Ledit rapport et le texte y annexé ont servi de base aux débats de votre Commission.

Signalons, d'autre part, que le problème des traitements des bourgmestres et échevins (art. 103 de la loi communale) est traité dans le rapport de M. De Cooman (*Doc.* n° 686).

Nous pouvons affirmer que la grande majorité de votre Commission s'est ralliée entièrement au système élaboré par la sous-commission.

C'est pourquoi nous estimons souhaitable de joindre au présent rapport celui que nous avons élaboré au nom de la sous-commission (voir annexe), ainsi que le texte de loi élaboré par la sous-commission, sous réserve de quelques modifications apportées par votre Commission.

Après cette référence, nous pouvons nous borner à reproduire les observations particulières qui ont été formulées au sein de votre Commission et qui constituent, soit des dérogations au système élaboré par votre Commission, soit des modifications à ce système.

(1) Composition de la Commission: M. Philippart, président; MM. Bijmens, Develter, Hermans (Fernand), Kiebooms, Kofferschlager, Lefère, Mellaerts, Saint-Remy, Streel, Van Acker (Benoit), Vandenberghe (Omer), Van den Eynde. — Bonjean, Bracops, De Cooman, Demets, Demoitelle, Deruelles, Duret, Eekelers, Merlot. — Blum, Cooremans.

Voir:

120 (1950-1951) et 436 (1951-1952): Propositions de loi.

H.

Algemene bespreking.

De afgevaardigde van de heer Minister van Binnenlandse Zaken heeft het verzet van de Minister tegen het wetsvoorstel vertolkt. De Minister wenst voornamelijk dat zou gewacht worden totdat de Commissie, door hem aangesteld voor de studie van de herziening van de wetgeving op de pensioenen, haar werkzaamheden zou hebben beëindigd. Bovendien vreest de Minister dat door dit wetsvoorstel nieuwe lasten zullen ontstaan voor de gemeenten.

Verschillende leden hebben doen opmerken dat de gemengde Commissie voor de herziening der pensioenen nog geruime tijd zal moeten besteden aan haar opdracht, en anderzijds dat het niet in de opdracht ligt van deze Commissie om zich uit te spreken over de inhoud van onderhavig wetsvoorstel.

Ook werd onderlijnd dat moet rekening gehouden worden met de politieke werkelijkheid van heden waarin ook minder begoede personen tot de uitoefening van een mandaat worden geroepen.

Tevens is het een feit dat de opdracht van de burgemeester en schepenen in de laatste tijd een onvoorziene omvang heeft genomen.

Andere leden hebben verklaard dat ze kunnen akkoord gaan met het voorgestelde systeem daar het toegekende pensioen een bescheiden karakter heeft.

Bespreking der artikelen.

Het eerste artikel werd aangenomen met 17 stemmen bij 1 onthouding.

Hetzelfde geldt voor artikel 2.

Artikel 3: Bij artikel 3 werd een amendement ingediend waarin beoogd werd het rustpensioen ook te verlenen aan diegenen die in het verleden in functie waren en die thans niet meer in functie zijn of het in de toekomst niet meer zullen worden.

De bespreking ontstaat ten gevolge van de neerlegging van dit amendement heeft aanleiding gegeven tot een voorstel om de toepassing van het ingevoerde systeem te beperken tot diegenen die een functie hebben uitgeoefend minstens tot 1 Januari 1947. Dit laatste voorstel werd aanvaard met 8 stemmen tegen 2 bij 2 onthoudingen.

Ten gevolge van de aanvaarding van dit voorstel werd de eerste paragraaf van artikel 3 vervangen door volgende tekst: « Het genot van een rustpensioen wordt voorbehouden, overeenkomstig de bepalingen van artikel 5, aan de titularissen van voornoemde functies, die ze hebben uitgeoefend minstens tot 1 Januari 1947, of die verder deze functies zullen uitoefenen ».

Ten gevolge van de aanvaarding van deze tekst zal het pensioen toegekend worden aan al de belanghebbenden die een mandaat hebben uitgeoefend minstens tot 1 Januari 1947 en die voor het overige de gestelde voorwaarden van ouderdom en minimum duur van de functie vervullen.

Verder werd beslist in het tweede lid van artikel 3 de woorden « op onveranderlijke wijze » te schrappen. Uit de bespreking is immers gebleken dat de tekst van artikel 3 niet voldoende duidelijk was of minstens in het verslag niet voldoende toegelicht.

In bepaalde gevallen zal bij de toekenning van het pensioen rekening moeten gehouden worden met de jaren functie doorgebracht vóór de invoegetreding van de wet. In deze gevallen zal het pensioen met 6 % verminderd worden voor elkeen van deze jaren.

Discussion générale.

Le délégué de M. le Ministre de l'Intérieur s'est fait l'interprète de l'opposition du Ministre à la proposition de loi. M. le Ministre désire surtout que l'on attende jusqu'à ce que la Commission instituée par lui en vue d'étudier la revision de la législation relative aux pensions ait terminé ses travaux. En outre, M. le Ministre craint que la présente proposition de loi ne crée de nouvelles charges pour les communes.

Plusieurs membres de la Commission ont fait observer que la Commission mixte pour la revision des pensions devra consacrer encore un temps assez considérable à l'accomplissement de sa tâche et que cette Commission n'avait pas pour mission de se prononcer sur la teneur de la présente proposition de loi.

Il a été souligné également qu'il fallait tenir compte des réalités politiques actuelles, qui font que des personnes de condition modeste sont également appelées à exercer un mandat.

Il est certain, en outre, que la tâche des bourgmestres et échevins a pris ces derniers temps une ampleur imprévue.

D'autres membres ont déclaré pouvoir se rallier au système préconisé, étant donné le caractère modeste de la pension octroyée.

Examen des articles.

L'article premier a été adopté par 17 voix et 1 abstention.

Il en a été de même pour l'article 2.

Article 3: A l'article 3, un amendement a été déposé tendant à octroyer également une pension de retraite à ceux qui étaient en fonctions dans le passé mais ne le sont plus actuellement ou ne le seront plus à l'avenir.

La discussion provoquée par le dépôt de cet amendement a donné lieu à une proposition tendant à limiter l'application du système ainsi instauré aux titulaires ayant exercé leurs fonctions au moins jusqu'au 1er janvier 1947. Cette dernière proposition a été adoptée par 8 voix contre 2 et 2 abstentions.

A la suite de l'acceptation de cette proposition, le premier paragraphe de l'article 3 a été remplacé par le texte suivant: « Le bénéfice d'une pension de retraite est réservé, conformément aux stipulations de l'article 5, aux titulaires des fonctions précitées qui les ont exercées au moins jusqu'au 1er janvier 1947, ou qui continuent à les exercer ».

Ce texte ayant été accepté, la pension sera octroyée à tous les intéressés qui ont exercé un mandat jusqu'au 1er janvier 1947 au moins et qui, en outre, réunissent les conditions d'âge et de durée minimum de la fonction.

Il a été décidé, en outre, de supprimer le mot « forfaitairement » au deuxième alinéa de l'article 3. La discussion a fait ressortir que le texte de l'article 3 n'était pas suffisamment clair ou que, du moins, il n'était pas suffisamment expliqué dans le rapport.

Dans des cas déterminés, il faudra tenir compte, lors de l'octroi de la pension, des années de fonctions accomplies avant l'entrée en vigueur de la loi. Dans ces cas, la pension sera réduite de 6 % pour chacune de ces années.

Nemen wij een drietal voorbeelden.

Eerste voorbeeld : De belanghebbende was burgemeester tot 1 Januari 1953. Hij wordt 65 jaar in 1954. Hij was burgemeester gedurende 15 jaar. De gemiddelde wedde gedurende de vijf laatste jaren aan de besproken functie verbonden, nl. van 1949 tot 1954, bedraagt 50,000 frank. Zijn pensioen wordt berekend als volgt : $50,000 \text{ frank} \times 15 \text{ jaar} \times 1/25 = 30,000 \text{ frank}$ Daarvan dient 6 % afgetrokken te worden, zijnde 1,800 frank. Hij zal dus recht hebben op een jaarlijks pensioen van $30,000 - 1,800 = 28,200 \text{ frank}$, dat zal uitbetaald worden met maandelijks schijven van 2,350 frank.

Tweede voorbeeld : De belanghebbende was burgemeester van 1 Januari 1939 tot 1 Januari 1959. Veronderstellen we dat de wet in voege treedt op 1 Januari 1954. Er komen dus 15 jaren in aanmerking waarvoor geen afhouding op wedde geschied is, en 5 jaren na het invoeggetreden van de wet.

Het pensioen zal aldus berekend worden :

a) Voor de eerste 15 jaar : $50,000 \text{ frank} \times 15 \times 1/25 = 30,000 \text{ frank}$. Daarvan af te trekken 6 %, zijnde 1,800 frank, geeft 28,200 frank;

b) Voor de volgende 5 jaar : $50,000 \times 5 \times 1/60 = 4,166 \text{ frank}$.

Hij zal dus bekomen : $28,200 + 4,166 = 32,366 \text{ frank}$ per jaar.

Derde voorbeeld : De belanghebbende was burgemeester van 1 Januari 1953 tot 1 Januari 1983, dit is gedurende dertig jaar. Hij heeft recht op het maximum, hetzij $3/4$ van 50,000 frank of 37,500 frank. Moet er geen aftrek gedaan worden van 6 % vermits er gedurende 2 jaar geen afhoudingen werden gedaan ? Neen, vermits hij met de 25 jaar, gedurende welke afhoudingen werden gedaan, het maximum heeft bereikt.

Het tweede lid van artikel 3, aldus gewijzigd, werd goedgekeurd met eenparigheid van stemmen.

Artikel 4 werd eveneens met eenparigheid van stemmen goedgekeurd.

Artikel 5 : Bij artikel 5 werd een amendement neergelegd dat er toe strekte een rustpensioen toe te kennen vanaf de ouderdom van 60 jaar in plaats van vanaf de ouderdom van 65 jaar.

Er werd nl. erop gewezen dat aan veel personen vroeger dan op 65 jarige leeftijd een pensioen wordt toegekend, namelijk bij het leger, de Rijkswacht, aan de mijnwerkers, enz.

De leden van de Commissie waren van oordeel dat voorts nog de ouderdom van de oppensioenstelling op 65 jaar dient gehandhaafd te worden.

Er werd ondermeer door een lid op gewezen dat later zou kunnen voorzien worden dat de belanghebbenden, die gedurende vijf en twintig jaar een afhouding op hun wedde zagen geschieden, het recht op pensioen zouden kunnen bekomen vanaf de ouderdom van 60 jaar.

Ten gevolge van deze gedachtenwisseling werd het amendement ingetrokken.

Artikel 5 werd dan ook aangenomen met eenparigheid van stemmen.

Artikel 6 werd ook met eenparigheid van stemmen aangenomen.

Artikel 7 werd eveneens met eenparigheid van stemmen aangenomen, nadat de heer Voorzitter een komma heeft doen wegvallen in de Franse tekst na de woorden « traitement minimum de base ».

De artikelen 8 tot en met 14 werden aangenomen met eenparigheid van stemmen.

Prenons trois exemples :

Premier exemple : L'intéressé a été bourgmestre jusqu'au 1er janvier 1953. Il atteint 65 ans en 1954. Il a été bourgmestre durant 15 années. La rémunération moyenne au cours des cinq dernières années se rattachant auxdites fonctions, c'est-à-dire de 1949 à 1954, est de 50,000 francs. Sa pension sera calculée comme suit : $50,000 \text{ francs} \times 15 \text{ années} \times 1/25 = 30,000 \text{ francs}$. Il y a lieu de déduire 6 %, soit 1,800 francs. Il pourra, par conséquent, avoir droit à une pension annuelle de $30,000 - 1,800 = 28,200 \text{ francs}$, qui sera payée par tranches mensuelles de 2,350 francs.

Deuxième exemple : L'intéressé a été bourgmestre du 1er janvier 1939 au 1er janvier 1959. Supposons que la loi entre en vigueur au 1er janvier 1954. Entrent donc en ligne de compte 15 années pour lesquelles il n'a pas été effectué de retenues sur la rémunération ainsi que 5 années suivant l'entrée en vigueur de la loi.

La pension sera calculée comme suit :

a) Pour les 15 premières années : $50,000 \times 15 \times 1/25 = 30,000 \text{ francs}$. Il faut en déduire 6 %, soit 1,800 francs, ce qui donne 28,200 francs;

b) Pour les 5 années suivantes : $50,000 \times 5 \times 1/60 = 4,166 \text{ francs}$.

Il obtiendra par conséquent : $28,200 + 4,166 = 32,366 \text{ francs}$ par an.

Troisième exemple : L'intéressé a été bourgmestre du 1er janvier 1953 au 1er janvier 1983, c'est-à-dire durant trente ans. Il a droit au maximum, soit $3/4$ de 50,000 francs ou 37,500 francs. Y a-t-il lieu de déduire 6 %, étant donné qu'il n'a pas été effectué de retenues durant 2 années ? Non, puisqu'il a atteint le maximum par les 25 années au cours desquelles des retenues ont été effectuées.

Le deuxième alinéa de l'article 3, ainsi modifié, a été approuvé à l'unanimité des voix.

L'article 4 a été également approuvé à l'unanimité des voix.

Article 5 : à l'article 5, se rattache un amendement tendant à octroyer une pension de retraite à partir de l'âge de 60 ans au lieu de l'âge de 65 ans.

L'attention a été attirée sur le fait que de nombreuses personnes se voient octroyer une pension avant l'âge de 65 ans, notamment à l'armée, à la gendarmerie, comme mineurs, etc.

Les membres de la Commission ont estimé que pour le moment il y avait lieu de maintenir l'âge de la mise à la retraite à 65 ans.

Un membre a souligné notamment le fait que l'on pourrait prévoir ultérieurement que les intéressés qui subiraient durant vingt-cinq ans la retenue sur leur traitement pourraient obtenir la pension dès l'âge de 60 ans.

A la suite de cet échange de vues, l'amendement a été retiré.

L'article 5 a été adopté à l'unanimité des voix.

L'article 6, également, a été adopté à l'unanimité des voix.

L'article 7 a également été adopté à l'unanimité des voix, après que M. le Président eut fait supprimer dans le texte français la virgule après les mots « traitement minimum de base ».

Les articles 8 à 14 inclusivement ont été adoptés à l'unanimité des voix.

Artikel 15 : Bij de bespreking van artikel 15, waarin het verlies van het verleende recht wordt voorzien in geval van ontzetting, werd de mening naar voren gebracht dat, zo deze sanctie gewettigd is ten overstaan van de titularis van de besproken functies, ze als te streng voorkomt ten overstaan van de weduwe en de wezen van de belanghebbende.

Daarom werd met eenparigheid van stemmen een tweede lid toegevoegd aan artikel 15, dat luidt als volgt : « Nochtans worden de rechten van de weduwen en wezen gehandhaafd ».

De artikelen 16 en 17 werden aanvaard met eenparigheid van stemmen.

Artikel 18 betreffende het in voege treden van de wet werd geschrapt.

Het geheel van het voorstel werd aanvaard met 15 stemmen bij 1 onthouding.

Onderhavig verslag werd goedgekeurd met eenparigheid van stemmen.

De Verslaggever,
F. LEFÈRE.

De Voorzitter,
M. PHILIPPART.

Article 15 : Au cours de l'examen de l'article 15, qui prévoit, en cas de révocation, la perte du droit ainsi accordé, on a émis l'opinion que s'il est vrai que cette sanction se justifie à l'égard du titulaire des fonctions en question, elle paraît trop sévère à l'égard de la veuve et des orphelins de l'intéressé.

Pour ces motifs, un deuxième alinéa a été ajouté à l'article 15, ainsi libellé : « Toutefois, les droits des veuves et des orphelins sont sauvegardés ».

Les articles 16 et 17 ont été adoptés à l'unanimité des voix.

L'article 18, qui avait trait à l'entrée en vigueur de la loi, a été supprimé.

La proposition de loi, dans son ensemble, a été approuvée par 15 voix et 1 abstention.

Le présent rapport a été approuvé à l'unanimité des voix.

Le Rapporteur,
F. LEFÈRE.

Le Président,
M. PHILIPPART.

TEKST VOORGESTELD DOOR DE COMMISSIE.

WETSVOORSTEL

betreffende het pensioen van de burgemeesters en schepenen en dit van hun rechtverkrijgenden.

Eerste artikel.

De gemeenten zijn gehouden aan de gewezen burgemeesters en schepenen of aan hun rechtverkrijgenden een pensioen te bezorgen, vastgesteld overeenkomstig deze wet.

Het bedrag van de verschuldigde pensioentermijnen maakt het voorwerp uit van een bijzondere inschrijving op de gemeentelijke begroting.

Art. 2.

Een verplichte inhouding van 6% wordt toegepast op de wedden verbonden aan de functies in kwestie, en geboekt als ontvangst in de gemeentelijke comptabiliteit.

Art. 3.

Het genot van een rustpensioen wordt, overeenkomstig de beschikkingen van artikel 5, voorbehouden aan de titularissen van voornoemde functies, die ze ten minste tot op 1 Januari 1947 hebben uitgeoefend of die ze blijven uitoefenen.

De in deze functies gepresteerde diensten vóór het in werking treden van deze wet, worden gevalideerd zonder persoonlijke bijdrage. Nochtans wordt het er uit voortvloeiende gedeelte van het rustpensioen met 6 % verminderd.

TEXTE PROPOSÉ PAR LA COMMISSION.

PROPOSITION DE LOI

relative à la pension des bourgmestres et échevins et à celle de leurs ayants droit.

Article premier.

Les communes sont tenues d'assurer aux anciens bourgmestres et échevins ou à leurs ayants droit une pension établie conformément à la présente loi.

Le montant des arrérages dus de pension fait l'objet d'une inscription spéciale au budget communal.

Art. 2.

Une retenue obligatoire de 6 % est opérée sur les traitements afférents aux fonctions en cause, et portée en recette dans la comptabilité communale.

Art. 3.

Le bénéfice d'une pension de retraite est réservé, conformément aux stipulations de l'article 5, aux titulaires des fonctions précitées qui les ont exercées au moins jusqu'au 1er janvier 1947, ou qui continuent à les exercer.

Les services prestés dans ces fonctions, antérieurement à l'entrée en vigueur de la présente loi, sont validés sans contribution personnelle. Toutefois, la fraction de la pension de retraite qui en découle est réduite de 6 %.

Art. 4.

Alleen de functies in kwestie worden, wat hun duur betreft, in acht genomen voor de vaststelling van het recht op het pensioen.

Om reden van ziekte of lichaamsgebreken wordt geen voorbarig pensioen toegekend.

Art. 5.

Het rustpensioen kan aangevraagd worden vanaf de ouderdom van 65 jaar, na tien jaren dienst.

Het genot van het rustpensioen is onverenigbaar met de uitoefening van de functie.

Art. 6.

Het rustpensioen wordt berekend op voet van 1/25^e per jaar voor de eerste vijftien jaar en van 1/60^e vanaf het zestiende jaar, van de gemiddelde wedde van de laatste vijf jaar.

Dit pensioen mag de drie vierde van voornoemd vijfjaarlijks gemiddelde niet overschrijden.

Art. 7.

In geval van achtereenvolgende uitoefening van gezegde functies in verschillende gemeenten, worden de financiële lasten voortvloeiende uit de betaling van het pensioen verdeeld tussen de verschillende gemeenten, naar rata van de uitkomsten opgeleverd door de duur van de in elke gemeente gepresteerde diensten te vermenigvuldigen met de minimumbasiswedde verbonden aan de laatst in de overeenstemmende gemeente uitgeoefende functie.

Art. 8.

Wanneer bij toepassing van deze wet geen pensioenaanspraken kunnen worden erkend, zijn de overeenkomstig artikel 2 ingehouden sommen definitief aan de Gemeente verworven.

Art. 9.

Het recht op het weduwnpensioen wordt erkend :

1° Wanneer de titularis overlijdt in functie, voor zover de dubbele voorwaarde van één jaar functie en één jaar huwelijk vervuld is;

2° Wanneer de gewezen titularis van de functie een rustpensioen genoot ingevolge deze wet, voor zover het huwelijk voltrokken werd vóór de oppensioenstelling en het ten minste één jaar heeft geduurd op het ogenblik van het overlijden;

3° Wanneer de gewezen titularis van de openbare functie, zonder van een rustpensioen te genieten ingevolge deze wet, overlijdt na ten minste tien jaren dienst geheel of gedeeltelijk gepresteerd te hebben onder het stelsel van deze wet.

Het recht op het weduwnpensioen vervalt in geval van nieuw huwelijk.

Art. 10.

Het weduwnpensioen wordt vastgesteld voor de eerste tien jaar op 30 % van het bij artikel 6 voorziene vijfjaarlijks gemiddelde.

Art. 4.

Seules les fonctions en cause sont prises en considération, quant à leur durée, pour l'établissement du droit à la pension.

Aucune pension prématurée n'est accordée pour cause de maladie ou d'infirmités.

Art. 5.

La pension de retraite peut être sollicitée dès l'âge de 65 ans, et après dix années de fonctions.

Le bénéfice de la pension de retraite est incompatible avec l'exercice de la fonction.

Art. 6.

La pension de retraite est calculée à raison de 1/25e par année pour les quinze premières années et de 1/60e à partir de la seizième année, du traitement moyen des cinq dernières années.

Cette pension ne peut excéder les trois quarts de la moyenne quinquennale précitée.

Art. 7.

En cas d'exercice successif desdites fonctions dans plusieurs communes, les charges financières à résulter de la liquidation de la pension sont réparties entre les différentes communes, proportionnellement aux produits de la durée des fonctions prestées dans chacune d'elles par le traitement minimum de base attaché à la dernière fonction exercée dans chacune des communes.

Art. 8.

Dans les cas où des titres à une pension ne peuvent être reconnus en application de cette loi, les sommes retenues en vertu de l'article 2 restent acquises à la commune.

Art. 9.

Le droit à la pension de veuve est reconnu :

1° Lorsque le titulaire est décédé en fonctions, pour autant qu'est remplie la double condition d'un an de fonctions et d'un an de mariage;

2° Lorsque l'ancien titulaire de la fonction bénéficiait d'une pension de retraite, en vertu de la présente loi, pour autant que le mariage ait été contracté avant la mise à la retraite, et qu'il ait duré au moins un an au moment du décès;

3° Lorsque l'ancien titulaire de la fonction publique, ne jouissant pas d'une pension de retraite en vertu de la présente loi, est décédé après dix années de fonctions au moins, prestées totalement ou partiellement sous le régime de la présente loi.

Le droit à la pension de veuve s'éteint en cas de remariage.

Art. 10.

La pension de veuve est fixée pour les dix premières années à 30 % de la moyenne quinquennale prévue à l'article 6.

Dit minimum van 30 % wordt verhoogd met 1 % voor elk dienstjaar boven tien jaar, zonder nochtans 50 % van het voornoemd gemiddelde te mogen overtreffen, niet inbegrepen de verhogingen uit hoofde van kinderen.

Art. 11.

Het weduwenpensioen wordt verhoogd uit hoofde van wettige of gewettigde kinderen beneden 18 jaar, geboren uit de overleden echtgenoot en ongeacht van welk bed, met 5 % van de gemiddelde wedde voor elk der kinderen, zonder dat het bedrag van het pensioen de drie vierde van deze gemiddelde wedde mag overschrijden.

Art. 12.

Indien de echtgenoot ten minste tien jaar ouder is dan zijn echtgenote, ondergaat haar pensioen, voor elk vol jaar leeftijdsverschil, een verlaging vastgesteld op 1 % vanaf tien jaar tot beneden twintig jaar.

Aan deze worden, eventueel, per vol jaar, nog de volgende verlagingen toegevoegd :

2 % vanaf twintig tot beneden vijf en twintig jaar;

3 % vanaf vijf en twintig tot beneden dertig jaar;

4 % vanaf dertig tot beneden vijf en dertig jaar;

5 % vanaf vijf en dertig jaar.

De verlaging slaat niet op de verhogingen uit hoofde van het bestaan van kinderen.

Art. 13.

Het recht op het pensioen wordt tot de ouderdom van 18 jaar erkend aan de volle wees, gesproken uit de titularis van de openbare functie in kwestie :

1° Wanneer de titularis overlijdt in functie, op voorwaarde dat hij gedurende ten minste één jaar de functie uitoefend heeft;

2° Wanneer de gewezen titularis van de functie of zijn eventuele weduwe een pensioen genoten ingevolge de huidige wet;

3° Wanneer de gewezen titularis van de functie, zonder een rustpensioen te genieten ingevolge de huidige wet, overlijdt na ten minste tien jaren dienst geheel of gedeeltelijk gepresteerd te hebben onder het stelsel van deze wet.

De vaderloze wees wordt met de hele wees gelijkgesteld indien zijn of haar moeder geen of niet meer recht heeft op het pensioen ingevolge de huidige wet.

Art. 14.

Het pensioen van een wees wordt vastgesteld op de zes tiende van het pensioen van de weduwe, afgezien van de in artikel 12 bepaalde verlagingen; dit van twee wezen bereikt de acht tiende van ditzelfde pensioen; dit van drie wezen is gelijk aan het volledig pensioen.

Het aldus vastgestelde pensioen wordt verhoogd met 5 % van de gemiddelde wedde voor elk van de andere wezen; nochtans zonder dat het globaal bedrag van het pensioen de drie vierde van de gemiddelde wedde mag overschrijden.

Ce minimum de 30 % est augmenté de 1 % pour chacune des années de fonctions au delà de dix ans, sans pouvoir toutefois excéder 50 % de la moyenne précitée, non compris les accroissements du chef d'enfants.

Art. 11.

La pension de veuve est augmentée, du chef d'enfants légitimes ou légitimés de moins de 18 ans, nés du mari défunt et sans distinction de lits, de 5 % du traitement moyen pour chacun des enfants, sans que le montant de la pension puisse dépasser les trois quarts de ce traitement moyen.

Art. 12.

Si le mari est plus âgé de dix ans au moins que son épouse, la pension de celle-ci, établie conformément aux dispositions qui précèdent, subit, par année entière de différence d'âge, une réduction fixée à 1 % à partir de dix ans jusqu'à vingt ans exclusivement.

A cette réduction s'ajoutent éventuellement, par année entière, les réductions suivantes :

2 % à partir de vingt ans jusqu'à vingt-cinq ans exclusivement;

3 % à partir de vingt-cinq ans jusqu'à trente ans exclusivement;

4 % à partir de trente ans jusqu'à trente-cinq ans exclusivement;

5 % à partir de trente-cinq ans.

La réduction ne porte pas sur les augmentations du chef d'enfants.

Art. 13.

Le droit à la pension jusqu'à l'âge de 18 ans est reconnu à l'orphelin de père et mère, issu du titulaire des fonctions publiques en cause :

1° Lorsque le titulaire est décédé en fonctions, à condition qu'il ait exercé la fonction pendant une année au moins;

2° Lorsque l'ancien titulaire de la fonction ou sa veuve éventuelle bénéficiait d'une pension en vertu de la présente loi;

3° Lorsque l'ancien titulaire de la fonction, ne bénéficiant pas d'une pension de retraite en vertu de la présente loi, est décédé après 10 années de fonction au moins, prestées totalement ou partiellement sous le régime de la présente loi.

L'orphelin de père est assimilé à l'orphelin de père et mère si sa mère n'a pas ou n'a plus droit à la pension en vertu de la présente loi.

Art. 14.

La pension d'un orphelin est fixée aux six dixièmes d'une pension de veuve, abstraction faite des réductions prévues à l'article 12; celle de deux orphelins atteint les huit dixièmes de la même pension; celle de trois orphelins est égale à la pension entière.

La pension ainsi établie s'accroît de 5 % du traitement moyen pour chacun des autres orphelins, toutefois sans que le montant global de la pension puisse dépasser les trois quarts de ce traitement moyen.

Art. 15.

De afzetting van een burgemeester of van een schepen brengt het verlies mede van het recht, zowel op een rust- als op een overlevingspensioen.

De aanspraken van de weduwen en wezen worden evenwel gevrijwaard.

Art. 16.

Het rust- zowel als het overlevingspensioen, samengevoegd met een hogere wedde of een hoger pensioen ten laste van de openbare besturen, wordt met drie achtste verlaagd.

Art. 17.

Een koninklijk besluit zal binnen zes maanden na het in werking treden van de wet bepalen : de modaliteiten betreffende het indienen en het onderzoeken van de pensioensaanvragen, de uitbetaling van de termijnen, de onvatbaarheid voor beslag en de onoverdraagbaarheid van de pensioenen, de verjaring, alsmede het mobiliteitsstelsel van toepassing op de pensioenen in kwestie.

Art. 15.

La révocation d'un bourgmestre ou d'un échevin entraîne la perte du droit à la pension, tant de retraite que de survie.

Toutefois les droits des veuves et des orphelins sont sauvegardés.

Art. 16.

La pension, tant de retraite que de survie, cumulée avec un traitement plus élevé ou avec une pension plus élevée à charge des pouvoirs publics, est réduite des trois huitièmes.

Art. 17.

Un arrêté royal fixera, dans les six mois de l'entrée en vigueur de la loi, les modalités concernant l'introduction et l'instruction des demandes de pension, la liquidation des arrérages, l'insaisissabilité et l'incessibilité des pensions, la prescription ainsi que le système de mobilité applicable aux pensions en cause.

BIJLAGE

VERSLAG

NAMENS DE SUBCOMMISSIE VOOR
DE BINNENLANDSE ZAKEN ⁽¹⁾, UITGEBRACHT
DOOR DE HEER LEFÈRE, F.

MEVROUWEN, MIJNE HEREN.

Naar aanleiding van het onderzoek van de wetsvoorstellen respectievelijk ingediend door de heer Van der Schueren en consorten in datum van 12 December 1950 (*Stuk der Kamer*, 1950-1951, n° 120) en de heer Vercauteren en consorten in datum van 20 Mei 1952 (*Stuk der Kamer*, 1951-1952, n° 436), beide strekkende tot toekenning van een pensioen aan de gewezen burgemeesters en schepenen, alsmede aan hun weduwen en wezen, heeft uw Commissie in haar zitting van 26 November 1952 aan een bijzondere Commissie, samengesteld uit de heren Blum, Cooremans, De Cooman, Eekelers, Hermans, F., Kiebooms en Lefère, opdracht gegeven de kwestie van het verlenen van dergelijk pensioen nauwkeurig te onderzoeken en de gepaste voorstellen aan uw Commissie voor te leggen.

De bijzondere Commissie heeft talrijke beraadslagingen gehouden onder het voorzitterschap van de heer Kiebooms en heeft besloten een voorstel van wettekst aan uw Commissie voor te leggen, wettekst welke hierna wordt weerge-

(1) Samenstelling van de Subcommissie: de heer Kiebooms, voorzitter; de heren Blum, Cooremans, De Cooman, Eekelers, Hermans (Fernand), Lefère.

ANNEXE

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA
SOUS-COMMISSION DE L'INTÉRIEUR ⁽¹⁾,
PAR M. LEFÈRE, F.

MESDAMES, MESSIEURS.

A l'occasion de l'examen des propositions de loi déposées respectivement par MM. Van der Schueren et consort, le 12 décembre 1950 (*Doc. Chambre*, 1950-1951, n° 120) et par MM. Vercauteren et consort, le 20 mai 1952 (*Doc. Chambre*, 1951-1952, n° 436), tendant l'une et l'autre à accorder une pension aux anciens bourgmestres et échevins, ainsi qu'à leurs veuves et orphelins, votre Commission a chargé, le 26 novembre 1952, une Commission spéciale composée de MM. Blum, Cooremans, De Cooman, Eekelers, Hermans, F., Kiebooms et Lefère, de procéder à un examen approfondi de la question et de soumettre à votre Commission les propositions adéquates.

Cette Commission spéciale y a consacré de nombreuses délibérations sous la présidence de M. Kiebooms. Elle a décidé de soumettre à votre Commission un projet de texte de loi, reproduit ci-après, et dont nous exposons la portée

(1) Composition de la Sous-Commission: M. Kiebooms, président; MM. Blum, Cooremans, De Cooman, Eekelers, Hermans (Fernand), Lefère.

geven, en waarvan wij in dit verslag de draagwijdte toelichten volgens de besluiten en toelichtingen, die uit een uitgebreide gedachtenwisseling in de schoot van de bijzondere Commissie naar voren zijn getreden.

Door de invoering van een pensioenstelsel ten voordele van de burgemeesters en schepenen heeft de bijzondere Commissie vooral beoogd te voorkomen dat diegenen die gedurende lange jaren hun beste krachten hebben gewijd aan het actief bestuur van de gemeente, op gevorderde leeftijd en nadat zij omwille van hun ouderdom uit het actieve politieke leven zijn verdwenen, in ongerustheid hun oude dag zouden moeten doorbrengen.

Daarom wordt het pensioen slechts op 65-jarige leeftijd toegekend en zal de samenstelling ervan eerder als bescheiden dienen bestempeld te worden.

Daarom ook wordt geen voorbarig pensioen toegekend om reden van ziekte of gebrekkigheden.

Nochtaans worden, zoals in elk pensioenstelsel, maatregelen voorzien ten voordele van de weduwen en wezen van de vermelde gemeentelijke bestuurders, die in de uitoefening van hun mandaat overlijden.

Het wetsvoorstel voert de verplichting in voor al de gemeenten van het land om aan haar burgemeester en schepenen een pensioen te bezorgen. Een systeem van vrijheid voor de gemeenten zou wellicht aanleiding geven tot een zekere willekeur, die de draagwijdte van het systeem zelf zou kunnen tenietdoen.

Aanvankelijk werd overwogen het systeem te beperken tot een zeker aantal gemeenten, nl. tot diegene welke een zeker aantal inwoners tellen. Uiteindelijk echter werd beslist geen onderscheid te maken tussen de gemeenten, en het systeem tot al de gemeenten uit te breiden, daar tenslotte het pensioen in elk geval evenredig zal zijn met de wedde.

Het recht op het pensioen zal, zoals hoger gezegd, ontstaan op de ouderdom van 65 jaar. Sommigen waren van mening de ouderdom van 60 jaar te moeten vooropzetten, ouderdom waarop zeer dikwijls het einde van de loopbaan kan vastgesteld worden, doch zij aanvaardden de ouderdom van 65 jaar door de overweging dat de algemene ouderdom der bevolking is gestegen.

De gelden nodig voor de toekenning van het pensioen zullen gevonden worden, enerzijds door een vaste jaarlijkse afhouding op de wedde van de burgemeesters en schepenen ten bedrage van 6 %, en anderzijds door een eventuele aanvulling door de gemeente. Deze afhouding van 6 % zal geboekt worden als ontvangst in de gemeentelijke comptabiliteit. Het bedrag van de verschuldigde pensioentermijnen zal het voorwerp uitmaken van een bijzondere inschrijving in de gemeentelijke begroting.

Om het rustpensioen te kunnen genieten, zal de belanghebbende minstens gedurende tien jaar één van de besproken functies moeten hebben uitgeoefend. Deze minimumduur is in overeenstemming met de meeste andere pensioenstelsels. Doch door deze minimumduur van tien jaar heeft men ook gewild dat alleen diegenen zouden in aanmerking komen welke minstens tweemaal tot de besproken functies werden benoemd.

Hierna volgt een korte commentaar nopens de belangrijkste artikels, waarvan de tekst een verduidelijking vraagt.

dans le présent rapport, compte tenu des conclusions et explications auxquelles a donné lieu un très large échange de vues au sein de la Commission spéciale.

En proposant l'instauration d'un régime de pensions en faveur des bourgmestres et échevins, la Commission spéciale a surtout voulu que ceux qui ont consacré pendant de longues années le meilleur de leurs forces à la gestion effective de la commune, puissent après leur disparition de la vie politique active en raison de leur âge, passer leurs vieux jours dans une aisance relative.

C'est pourquoi la pension n'est accordée qu'à l'âge de 65 ans, et le taux de celle-ci devra plutôt être considéré comme modeste.

Pour le même motif, il n'est pas accordé de pension prématurée pour des raisons de santé ou d'infirmités.

Cependant, de même que dans les autres régimes de pension, des mesures ont été prévues en faveur des veuves et orphelins desdits administrateurs communaux décédés au cours de leur mandat.

La proposition de loi impose à toutes les communes du pays l'obligation de servir une pension à leurs bourgmestre et échevins. Un régime de liberté pour les communes risquerait de provoquer un certain arbitraire, de nature à ruiner la portée même du système.

A l'origine, il fut question de limiter le régime à un certain nombre de communes, notamment à celles comptant un nombre d'habitants déterminé. Il fut finalement décidé de ne faire aucune discrimination entre les communes et d'étendre le régime à toutes les communes, étant donné que la pension serait proportionnelle au traitement.

Ainsi qu'il a été dit plus haut, le droit à la pension prendra cours à l'âge de 65 ans. Certains ont estimé devoir proposer l'âge de 60 ans qui, très souvent, marque la fin de la carrière, mais ils admettent l'âge de 65 ans, eu égard à l'augmentation de l'âge moyen de la population.

Les fonds nécessaires à l'octroi de la pension seront constitués, d'une part, au moyen d'une retenue fixe de 6 % sur les traitements des bourgmestres et échevins; d'autre part, au moyen d'un complément éventuel servi par la commune. Cette retenue de 6 % sera portée en recette dans la comptabilité communale. Le montant des arrérages de pension dus fera l'objet d'une inscription spéciale au budget communal.

Pour pouvoir bénéficier de la pension, l'intéressé devra avoir exercé l'une des fonctions visées durant dix années au moins. Cette durée minimum est conforme à celle de la plupart des autres systèmes de pensions. Mais en fixant ce minimum de dix années, on a voulu également que seuls puissent bénéficier de la pension, ceux qui ont été nommés au moins deux fois aux fonctions visées.

Ci-après un commentaire des principaux articles dont le texte demande quelques éclaircissements.

Eerste artikel.

Het toekennen van het besproken pensioen maakt een verplichting uit voor de gemeenten. Het spreekt vanzelf dat de belanghebbende kan verzaken aan het pensioen.

De toe te kennen pensioentermijnen worden integraal als uitgave ingeschreven in de gemeentelijke begroting.

Men heeft het systeem van de rechtstreekse verplichting der gemeenten verkozen boven dit van de verzekering bij een verzekeringsorganisme of van de aansluiting bij een speciale repartitiekas, omdat de wet van het aantal, die in deze laatste systemen een rechtmatige verdeling mogelijk maakt, ter zake niet zou kunnen werken gezien het betrekkelijk gering aantal belanghebbenden.

Het is vanzelfsprekend dat het in de opdracht zal liggen van de Minister van Binnenlandse Zaken, te waken op de regelmatige toepassing door de gemeenten van het ingevoerd stelsel. De Minister zal kunnen tussenkomen wanneer een belanghebbende niet bekomt ditgeen waarop hij recht heeft of ook wanneer verkeerde berekeningen van het pensioen zouden gemaakt worden.

Daar het recht op pensioen in de wet is voorzien, ontstaat natuurlijk een burgerlijk recht in hoofde van de belanghebbende, die desgevallend voor de uitoefening van dit recht op een verhaal bij de gewone burgerlijke rechtsmacht zal beschikken.

Art. 2.

De gemeente is verplicht op de wedde van de belanghebbenden 6 % in te houden. Het betreft natuurlijk 6 % van de jaarlijkse werkelijk door de gemeente uitbetaalde wedde.

Deze inhouding wordt als ontvangst geboekt in de gemeentelijke comptabiliteit.

Art. 3.

Het pensioen wordt alleen toegekend aan de titularissen welke voornoemde functies hebben uitgeoefend na het invoeggetreden van de wet. Zulks brengt mee dat aan de gewezen burgemeesters en schepenen die bij het invoeggetreden der wet de kwestieuze functies niet meer vervullen of ze later niet meer zullen vervullen, geen recht op pensioen wordt toegekend.

Voor het ontstaan van het recht op pensioen worden al de functies in aanmerking genomen, die geheel of gedeeltelijk uitgeoefend werden voor en na het invoeggetreden van de wet. Nochtans wordt de pensioenfractie die voortvloeit uit functies uitgeoefend vóór het invoeggetreden van de wet forfaitair verminderd met 6 %. Voor die jaren zijn inderdaad geen afhoudingen geschied.

Art. 5.

Het recht op pensioen ontstaat op 65-jarige ouderdom en voor zover minstens 10 jaren dienst werden gepresteerd in de besproken functies.

In geval van wederindienstroeping, wordt het genot van het rustpensioen geschorst tijdens de duur van die functies, doch het kan eventueel op nieuwe grondslagen worden hersteld, bij het stopzetten van de functies.

Art. 6.

Voor de berekening van het pensioen wordt de gemiddelde wedde, gedurende de laatste vijf jaren aan de kwestieuze functie verbonden, in aanmerking genomen.

Op deze basis wordt toegekend $\frac{1}{25}$ per jaar voor de eerste 15 jaren en $\frac{1}{60}$ vanaf het 16e jaar.

Article premier.

L'octroi de la pension envisagée constitue une obligation imposée aux communes. Il va de soi que l'intéressé peut toujours renoncer au bénéfice de la pension.

Les arrérages de pension à accorder sont intégralement portés en dépense dans le budget communal.

Le système de l'obligation directe pour les communes a été préféré à celui de l'assurance auprès d'un organisme d'assurance ou de l'affiliation à une caisse spéciale de répartition, étant donné que le nombre relativement restreint des bénéficiaires ne permettrait pas, en l'occurrence, de faire jouer la loi des grands nombres qui, dans ces derniers régimes, assure une répartition équitable.

Il va de soi qu'il incombera au Ministre de l'Intérieur de veiller à ce que les communes appliquent régulièrement le régime instauré. Le Ministre pourra intervenir si un intéressé n'obtient pas ce à quoi il a droit ou si la pension a été mal calculée.

Le droit à la pension étant prévu par la loi, il engendre évidemment un droit civil dans le chef du bénéficiaire qui dispose, le cas échéant, pour faire valoir ses titres, d'un droit de recours auprès de la juridiction civile ordinaire.

Art. 2.

La commune a l'obligation de retenir 6 % du traitement de l'intéressé. Il s'agit évidemment de 6 % du traitement annuel effectivement payé par la commune.

Cette retenue est portée en recette dans la comptabilité communale.

Art. 3.

La pension n'est liquidée qu'aux titulaires ayant rempli lesdites fonctions après l'entrée en vigueur de la loi. Il en résulte qu'aucun droit à la pension n'est accordé aux anciens bourgmestres et échevins, qui, à l'entrée en vigueur de la loi, ne remplissent plus les fonctions en question ou qui ne les rempliront plus ultérieurement.

Pour la reconnaissance du droit à la pension, il est tenu compte de toutes les fonctions exercées en tout ou en partie avant et après l'entrée en vigueur de la loi. Toutefois, la fraction de pension qui découle de fonctions exercées avant l'entrée en vigueur de la loi est réduite forfaitairement de 6 %. En effet, aucune retenue n'a été opérée pour ces années.

Art. 5.

Le droit à la pension prend cours dès l'âge de 65 ans, pour autant que 10 années de service au moins aient été prestées dans les fonctions visées.

En cas de rappel en fonctions, le bénéfice de la pension de retraite est suspendu pour la durée desdites fonctions, mais la pension pourra éventuellement être rétablie sur de nouvelles bases lors de la cessation des fonctions.

Art. 6.

Pour le calcul de la pension est pris en considération le traitement moyen des cinq dernières années se rattachant à ladite fonction.

Sur cette base, il est attribué $\frac{1}{25}$ par année pour les 15 premières années et $\frac{1}{60}$ à partir de la 16e année.

In elk geval mag het pensioen nooit meer bedragen dan de $\frac{3}{4}$ van vermelde basis.

Zo b.v., wanneer de gemiddelde wedde van de vijf laatste jaren 50,000 frank bedraagt, zal het pensioen bedragen :

na 10 jaar : $10 \times \frac{1}{25} \times 50,000 = 20,000$ frank;
 na 15 jaar : $15 \times \frac{1}{25} \times 50,000 = 30,000$ frank;
 na 16 jaar : $(15 \times \frac{1}{25} \times 50,000) + (1 \times \frac{1}{60} \times 50,000) = 30,833$ frank;
 na 20 jaar : $(15 \times \frac{1}{25} \times 50,000) + (5 \times \frac{1}{60} \times 50,000) = 34,166$ frank;
 na 23 jaar : $(15 \times \frac{1}{25} \times 50,000) + (8 \times \frac{1}{60} \times 50,000) = 36,666$ frank;
 na 25 jaar zal het pensioen *niet* bedragen : $(15 \times \frac{1}{25} \times 50,000) + (10 \times \frac{1}{60} \times 50,000) = 38,333$ frank; immers, het maximum van het pensioen mag slechts de $\frac{3}{4}$ bereiken, dit is ter zake $50,000 \times \frac{3}{4} = 37,500$ frank.

Dit betekent dat het maximum steeds zal bereikt zijn na 24 jaar functie. Immers $(15 \times \frac{1}{25} \times 50,000) + (9 \times \frac{1}{60} \times 50,000) = 37,500$ frank. In Nederland wordt het maximum toegekend na 16 jaar functie. Doch daar wordt om de 4 jaar verkiezing gehouden. Aldus wordt in beide landen het maximum bereikt na 4 volle mandaten.

Art. 7.

Ook aan de titularis van functies welke achtereenvolgens in verschillende gemeenten werden uitgeoefend zal er pensioen toegekend worden ten laste van deze gemeenten.

De berekening van de verdeling van de last voor elk der betrokken gemeenten, die in een moeizaam uitgewerkte tekst is gegoten, is nochtans eenvoudig en logisch zoals uit een paar voorbeelden zal blijken.

Het pensioen zelf zal, zoals steeds, berekend worden op basis van de gemiddelde wedde der vijf laatste jaren, in één of meer dezer gemeenten genoten. Nemen wij ter illustratie een gemiddelde wedde van 100,000 frank. Na 15 jaar dienst zal het pensioen bedragen $15 \times \frac{1}{25} \times 100,000 = 60,000$ frank.

Deze last van 60,000 frank moet over de twee betrokken gemeenten verdeeld worden.

We veronderstellen : 1° dat de belanghebbende in de eerste gemeente 9 jaren functie telt en 6 jaren functie in de tweede gemeente; 2° dat de minimumbasiswedde in deze eerste gemeente op het ogenblik van de berekening van de last 70,000 frank bedraagt, en 100,000 frank in de tweede gemeente.

We moeten eerst de vermenigvuldiging maken van de minimumbasiswedde in elke gemeente met het aantal gepresteerde jaren of maanden.

Voor de eerste gemeente geeft dit $70,000 \times 9 = 630,000$.

Voor de tweede gemeente wordt het $100,000 \times 6 = 600,000$.

De last van het pensioen van 60,000 frank zal naar rato van deze uitkomsten verdeeld worden.

Bijgevolg zal de eerste gemeente dragen :

$$60,000 \times \frac{630,000}{1,230,000} = \text{fr. } 30,731.70, \text{ zegge } 30,732 \text{ frank;}$$

en de tweede gemeente zal dragen :

$$60,000 \times \frac{600,000}{1,230,000} = \text{fr. } 29,268.30, \text{ zegge } 29,268 \text{ frank.}$$

Om een billijke verdeling in deze last over de betrokken gemeenten te vinden heeft men beroep gedaan op de minimumbasiswedde. Wat is dat ? Het betreft hier een nieuw begrip dat hoogstwaarschijnlijk in de weddeberekening voor

La pension ne peut en tout cas dépasser les $\frac{3}{4}$ de la base précitée.

C'est ainsi, par exemple, que lorsque le traitement moyen des cinq premières années atteint 50,000 francs, la pension atteindra :

après 10 ans : $10 \times \frac{1}{25} \times 50,000 = 20,000$ francs;
 après 15 ans : $15 \times \frac{1}{25} \times 50,000 = 30,000$ francs;
 après 16 ans : $(15 \times \frac{1}{25} \times 50,000) + (1 \times \frac{1}{60} \times 50,000) = 30,833$ francs;
 après 20 ans : $(15 \times \frac{1}{25} \times 50,000) + (5 \times \frac{1}{60} \times 50,000) = 34,166$ francs;
 après 23 ans : $(15 \times \frac{1}{25} \times 50,000) + (8 \times \frac{1}{60} \times 50,000) = 36,666$ francs;
 après 25 ans la pension *n'atteindra pas* : $(15 \times \frac{1}{25} \times 50,000) + (10 \times \frac{1}{60} \times 50,000) = 38,333$ francs; en effet, le maximum de la pension ne peut dépasser les $\frac{3}{4}$, ce qui donne $50,000 \times \frac{3}{4} = 37,500$ francs.

Cela signifie que le maximum sera toujours atteint après 24 années de fonctions. En effet : $(15 \times \frac{1}{25} \times 50,000) + (9 \times \frac{1}{60} \times 50,000) = 37,500$ francs. Aux Pays-Bas, le maximum est octroyé après 16 années de fonctions. Mais, dans ce pays, les élections ont lieu tous les 4 ans. Le maximum se trouve ainsi atteint dans les deux pays après 4 mandats entiers.

Art. 7.

Le titulaire de fonctions exercées successivement dans différentes communes se verra également octroyer une pension à la charge de ces communes.

Le calcul de la répartition des charges entre les communes intéressées, quoique traduit dans un texte laborieux, est pourtant simple et logique, comme il apparaîtra des exemples ci-après.

La pension sera calculée, comme toujours, sur la base du traitement moyen des cinq dernières années, dont l'intéressé a bénéficié dans une commune ou dans plusieurs communes. Mettons la formule en chiffres en prenant un traitement moyen de 100,000 francs. Après 15 ans de mandat, la pension sera de $100,000 \times 15 \times \frac{1}{25} = 60,000$ francs.

Cette charge de 60,000 doit être répartie entre deux communes intéressées.

Nous supposons : 1° que l'intéressé compte 9 années de mandat dans la première commune et 6 années dans la seconde; 2° que le traitement minimum de base au moment du calcul de la charge est de 70,000 francs dans la première commune, et de 100,000 francs dans la seconde.

Tout d'abord, nous aurons à multiplier le traitement minimum de base dans chaque commune par le nombre des années ou des mois de mandat effectif.

Cette multiplication donne pour la première commune : $70,000 \times 9 = 630,000$.

Pour la seconde, elle donne : $100,000 \times 6 = 600,000$.

La charge de la pension de 60,000 francs se répartira au prorata de ces produits.

La charge de la première commune sera donc de :

$$60,000 \times \frac{630,000}{1,230,000} = \text{fr. } 30,731.70, \text{ soit } 30,732 \text{ francs;}$$

tandis que celle de la seconde sera de :

$$60,000 \times \frac{600,000}{1,230,000} = \text{fr. } 29,268.30, \text{ soit } 29,268 \text{ francs.}$$

Pour assurer une répartition équitable des charges entre les communes intéressées, on a eu recours à la notion de traitement minimum de base. De quoi s'agit-il ? D'une notion nouvelle, qui sera très probablement instaurée pour le

de besproken functies zal ingevoerd worden. Het inzicht wordt gekoesterd aan de gemeenten op te leggen de wedde van de burgemeester en schepenen vast te stellen volgens een schaal opgesteld door het Departement van Binnenlandse Zaken en waarin voor elke gemeente een minimum en een maximum van wedde wordt vastgelegd buiten welke grenzen de gemeenteraden niet zullen mogen treden.

Derhalve heeft de bijzondere Commissie het billijk geoordeeld de verdeling van de last van het pensioen over de betrokken gemeenten te regelen in verhouding met de laatst in deze gemeenten toegepaste minimumwedde. Daar het de wedde is, die toegepast wordt op het ogenblik van de berekening van het toe te kennen pensioen, zal aldus in ruime mate de economische werkelijkheid benaderd worden en een rechtmatige verdeling van de last kunnen verwezenlijkt worden.

Art. 8.

In artikel 8 wordt voorzien dat, wanneer in toepassing van de nieuwe wet geen pensioensaanspraken kunnen worden erkend — bijvoorbeeld in geval van beëindiging der functie vóór het bereiken van de ouderdom van 65 jaar, in geval van afzetting — de overeenkomstig artikel 2 ingehouden sommen definitief aan de gemeente zullen verworven zijn.

Weliswaar zal de belanghebbende aldus een deel van zijn wedde verloren hebben. Maar daarbij vergete men niet dat door deze regeling een redelijke compensatie ontstaat voor de risico's welke de gemeente draagt om vroegtijdig bepaalde vergoedingen toe te kennen aan de naastbestaanden van de belanghebbenden.

Daarbij zou een terugbetaling der gedane afhoudingen moeilijkheden van comptabiliteit meebrengen voor de gemeente.

Tenslotte vraagt men zich af wat er met deze terugbetaalde afhoudingen zou moeten geschieden wanneer de belanghebbende opnieuw in functie treedt. Het zou ook niet redelijk zijn van hem op dat ogenblik een globale terugstorting te vergen.

Art. 11.

Bij de berekening van het weduwenpensioen wordt rekening gehouden met de gezinstoestand van de belanghebbenden. Er wordt een eenvormige verhoging voorgesteld van 5 % per kind ten laste van minder dan 18 jaar.

Die eenvormige verhoging is billijk en is op zichzelf geenszins buitensporig. Inderdaad, alleen in uitzonderlijke gevallen wordt het maximum van het pensioen benaderd of bereikt, zoals blijkt uit de onderstaande tabel.

WEDUWENPENSIOENEN.

Gemiddelde wedde der laatste vijf jaren: 100,000 frank.

Na Après	Bedrag (¹) Montant (¹)	+ 1 kind + 1 enfant	+ 2 kinderen + 2 enfants	+ 3 kinderen + 3 enfants	+ 4 kinderen + 4 enfants	+ 5 kinderen + 5 enfants
10 jaren — années	30,000	35,000	40,000	45,000	50,000	55,000
15 jaren — années	35,000	40,000	45,000	50,000	55,000	60,000
20 jaren — années	40,000	45,000	50,000	55,000	60,000	65,000
25 jaren — années	45,000	50,000	55,000	60,000	65,000	70,000
30 jaren — années	50,000 (maximum)	55,000	60,000	65,000	70,000	75,000 (maximum)

(¹) In de onderstelling dat er geen leeftijdsverschil bestaat.

calcul des traitements afférents aux fonctions en cause. On a l'intention d'obliger les communes à fixer le traitement des bourgmestres et échevins d'après le barème établi par le Département de l'Intérieur et dans lequel figurent, pour chaque commune, un minimum et un maximum de traitement, limites que les conseils communaux ne pourront franchir.

Par conséquent, la Commission spéciale a estimé qu'il était équitable de répartir la charge de la pension entre les communes intéressées, compte tenu du dernier traitement minimum appliqué dans ces communes. Comme il s'agit du traitement qui est attribué au moment du calcul de la pension à octroyer, on se rapprochera sensiblement de la réalité économique et une répartition équitable de la charge pourra être réalisée.

Art. 8.

L'article 8 prévoit que lorsque, en application de la nouvelle loi, les droits à la pension ne peuvent être admis — par exemple, en cas de cessation de la fonction avant l'âge de 65 ans, en cas de révocation — les sommes retenues conformément à l'article 2 seront acquises définitivement à la commune.

Il est vrai que l'intéressé aura perdu ainsi une partie de son traitement. Toutefois, n'oublions pas que cette disposition assure une compensation équitable pour les risques que la commune supporte en accordant prématurément certaines indemnités aux proches parents des intéressés.

En outre, le remboursement des retenues effectuées créerait pour les communes des difficultés de comptabilité.

Enfin, on peut se demander ce qu'il adviendrait de ces retenues remboursées si l'intéressé reprend ses fonctions. Il ne serait pas équitable de lui réclamer à ce moment le remboursement intégral.

Art. 11.

Le calcul de la pension de veuve tient compte de la situation familiale des intéressés. Il est proposé une majoration uniforme de 5 % par enfant à charge et âgé de moins de 18 ans.

Cette majoration uniforme est équitable et n'a rien d'excessif en soi. Le maximum de la pension n'est atteint ou approché que dans des cas exceptionnels, ainsi qu'il résulte du tableau ci-après.

PENSION DE VEUVE.

Traitement moyen des cinq dernières années: 100,000 francs.

(¹) Dans l'hypothèse qu'il n'y a pas de différence d'âge.

Art. 14.

Uit onderstaande tabel blijkt hoe het wezenpensioen wordt vastgesteld, volgens de bepalingen van artikel 14. De eenvormige verhoging van 5 % per wees wordt toegepast vanaf de vierde wees. Er zouden acht wezen moeten zijn om het maximum te bereiken, zegge $\frac{3}{4}$ van 100,000 frank (na 30 jaren dienst).

WEZENPENSIOEN.

Gemiddelde wedde van de laatste vijf jaren : 100,000 frank.

Aantal wezen	Na 10 jaren	Na 15 jaren	Na 20 jaren	Na 25 jaren	Na 30 jaren
1 wees	18,000	21,000	24,000	27,000	30,000
2 wezen	24,000	28,000	32,000	36,000	40,000
3 wezen	30,000	35,000	40,000	45,000	50,000
4 wezen	35,000	40,000	45,000	50,000	55,000
5 wezen	40,000	45,000	50,000	55,000	60,000

Brussel, 20 April 1953.

De Verslaggever,
F. LEFÈRE.

De Voorzitter,
L. KIEBOOMS.

Art. 14.

Le tableau ci-après montre comment est établie, d'après les dispositions de l'article 14, la pension d'orphelin. La majoration uniforme de 5 % par orphelin s'applique à partir du quatrième orphelin. Il faudrait huit orphelins pour atteindre le maximum, soit les $\frac{3}{4}$ de 100,000 francs (après 30 années de service).

PENSION D'ORPHELINS.

Traitement moyen des cinq dernières années : 100,000 francs.

Nombre d'orphelins	Après 10 années	Après 15 années	Après 20 années	Après 25 années	Après 30 années
1 orphelin	18,000	21,000	24,000	27,000	30,000
2 orphelins	24,000	28,000	32,000	36,000	40,000
3 orphelins	30,000	35,000	40,000	45,000	50,000
4 orphelins	35,000	40,000	45,000	50,000	55,000
5 orphelins	40,000	45,000	50,000	55,000	60,000

Bruxelles, 20 avril 1953.

Le Rapporteur,
F. LEFÈRE.

Le Président,
L. KIEBOOMS.